

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)

งานแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แล้ว ในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ แล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ).....

(นายชวณิต จันทรสุรินทร์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง

คำนำ

เนื่องด้วยตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม ในช่วงของแผนนั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่น และจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้หากดำเนินงานไปตามแนวทางที่กำหนด ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรมแผนงาน/โครงการที่วางไว้อย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชน สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการบริหารได้รับการพัฒนาอย่างสูงสุด บนพื้นฐานของการประหยัด แต่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

งานแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลนาแสง ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยแยกจากตำบลนาแก้ว การตั้งชื่อให้สอดคล้องกับตำบลนาแก้ว จึงตั้งชื่อว่าตำบลนาแสงตามชื่อหมู่บ้านนาแสง ซึ่งเดิมมีชื่อว่าบ้านนาแสง เนื่องจากจะมีลูกไฟดวงใหญ่ลอยขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ ระหว่างพุงนา ชาวบ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านนาแสง และต่อมาเพี้ยนเป็นบ้านนาแสง

สภาตำบลนาแสง ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ และได้ปรับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลจากเดิมเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดลำปาง (ก.อบต.จังหวัดลำปาง) ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลประเภทสามัญ

ตำบลนาแสง เป็นตำบลหนึ่งใน ๙ ตำบลของอำเภอกะลา จังหวัดลำปาง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอกะลา ห่างจากอำเภอกะลาประมาณ ๑๕ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดลำปาง ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่เชิงเขา และบางส่วนอยู่ในเขตชลประทาน โครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า และอ่างเก็บน้ำแม่ไฮ อ่างเก็บน้ำแม่ตีม อ่างเก็บน้ำห้วยตองสู้อ่างเก็บน้ำแม่ปัด แหล่งน้ำธรรมชาติ คือ แม่น้ำวัง ประชาชนส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนตามเส้นทางถนนพหลโยธินสายเก่า ยกเว้นบ้านหาดปูด้ายที่ตั้งอยู่บริเวณดอยเงิน

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบ่งเป็น ๓ ฤดู (แบบมรสุม) คือ

- ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม
- ฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

๔) ลักษณะของดิน

พื้นที่ตำบลนาแสง ลักษณะดินกำแพงแสน ความลึกของดิน เป็นดินลึก ลักษณะบนดิน ดินบน เป็นดินร่วนปนทราย แปรหรือดินร่วนสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม ปฏิกริยาดินเป็นด่างอ่อน (PH ๘.๐) ลักษณะดินล่าง เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแปร สีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้มเป็นเกลือแร่โมก้า ตลอดหน้าตัดของดิน และมวลสารพวกปูนสะสม ปะปนอยู่ในดินชั้นล่างปฏิกริยาเคมีเป็นกลาง

๕) ลักษณะของแหล่งน้ำ

สภาพพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำ ลำห้วย หนองน้ำ อ่างน้ำ สระน้ำ ที่มีอยู่ในตำบล เช่น แม่น้ำวัง ห้วยแม่โฮ ห้วยแม่ปืด ห้วยแม่ติ่ม อ่างเก็บน้ำแม่โฮ อ่างเก็บน้ำห้วยแม่ติ่ม อ่างเก็บน้ำห้วยตองสู้อ่างเก็บน้ำแม่ปืด ฝายห้วยค่า โครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าบ้านหาดปู่ด้าย, บ้านใหม่เตาปูน, บ้านนาแก้ว, บ้านเกาะ-แม่หยวก และบ้านนาแสง

๖) ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ

(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

สภาตำบลนาแสง ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ และได้ปรับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลจากเดิมเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ เขต จำนวน ๘ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

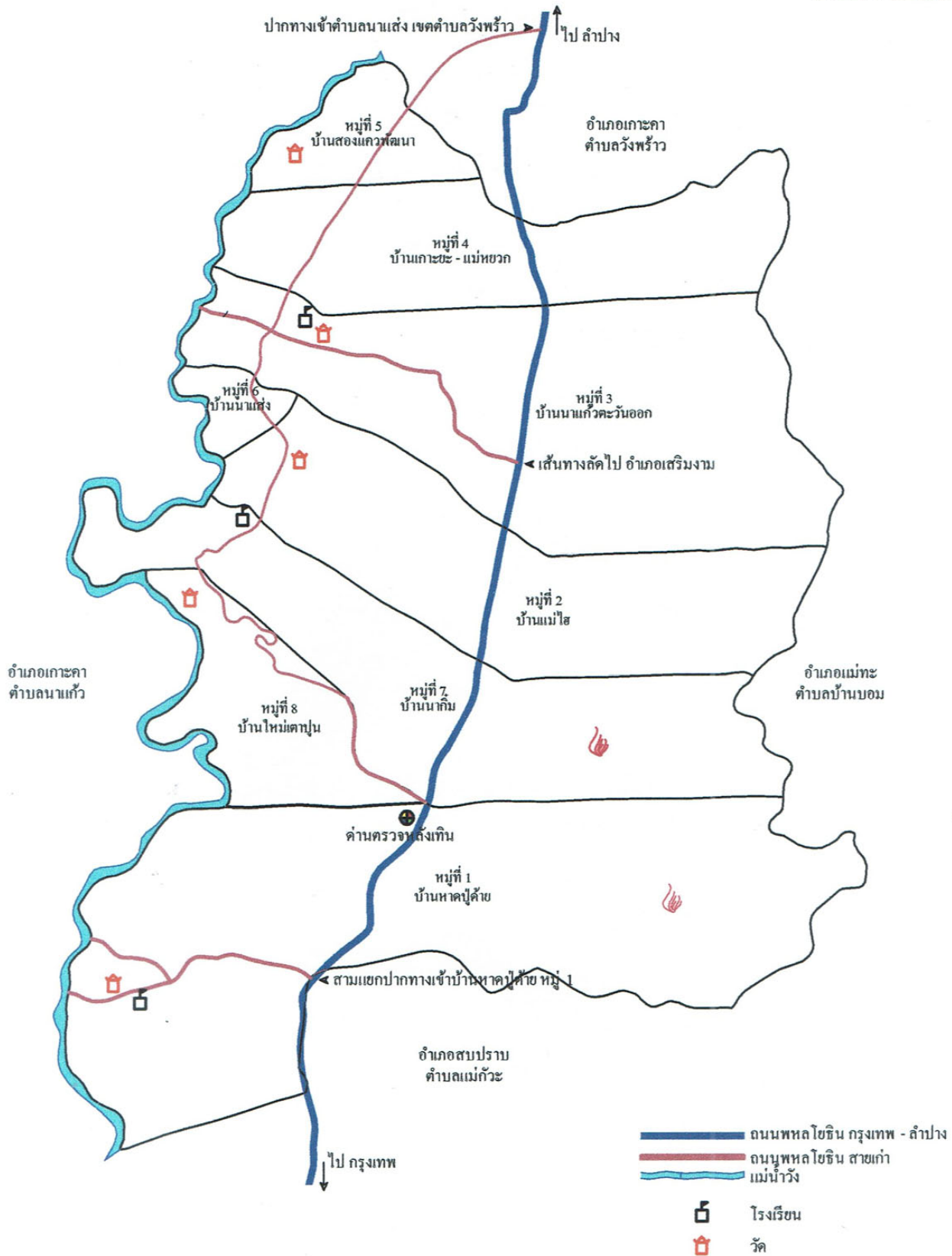
หมู่ที่ ๑	บ้านหาดปู่ด้าย	นายสง	อินทิ	กำนันตำบลนาแสง
หมู่ที่ ๒	บ้านแม่โฮ	นายบรรจง	ริบุญ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านนาแก้วตะวันออก	นายบุญสม	ธรรมจักร์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านเกาะยะ-แม่หยวก	นายบุญธรรม	หลวงไชย	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านสองแควพัฒนา	นายสำราญ	มณีนรัตน์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านนาแสง	นายโชคชัย	ชันปัญญา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านนาгим	นางอรุณี	โตดเดี่ยว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านใหม่เตาปูน	นายประเสริฐ	บุญมี	ผู้ใหญ่บ้าน

ตำบลนาแสง มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๖,๒๕๐ ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ตำบลวังพร้าว อำเภอเกาะคา
ทิศใต้	ติดต่อ	ตำบลแม่แก้ว อำเภอสบปราบ
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	ตำบลน้ำโจ้ว อำเภอแม่ทะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา

แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

๒) การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น ๘ เขต คือ เขตเลือกตั้งที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ และ ๘ รวม ๘ หมู่บ้าน

รายการ	จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ		รวม
	ชาย	หญิง	
บุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี	๒,๐๐๒	๑,๙๗๖	๓,๙๗๘
รวมทั้งสิ้น	๒,๐๐๒	๑,๙๗๖	๓,๙๗๘

(ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๘ เขต จำนวน ๘ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านหาดปูด้าย
- หมู่ที่ ๒ บ้านแม่ไฮ
- หมู่ที่ ๓ บ้านนาแก้วตะวันออก
- หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะยะ-แม่หยวก
- หมู่ที่ ๕ บ้านสองแควพัฒนา
- หมู่ที่ ๖ บ้านนาแสง
- หมู่ที่ ๗ บ้านนากิม
- หมู่ที่ ๘ บ้านใหม่เตาปูน

(๓) ประชากร

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรในตำบลนาแสง มีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๖๒๗ คน แยกเป็น

ชาย	จำนวน	๒,๓๔๑	คน
หญิง	จำนวน	๒,๒๘๖	คน
ครัวเรือน	จำนวน	๑,๕๙๙	ครัวเรือน

ความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๔ คน/ตารางกิโลเมตร แยกเป็น

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน (หลัง)
๑	หาดปู่ดำ	๔๑๑	๔๑๘	๘๒๙	๒๕๔
๒	แม่ไฮ	๓๑๖	๓๐๖	๖๒๒	๒๑๒
๓	นาแก้วตะวันออก	๗๙๔	๗๕๘	๑,๕๕๒	๔๘๙
๔	เกาะยะ-แม่หยวก	๒๒๙	๒๐๑	๔๓๐	๑๓๑
๕	สองแควพัฒนา	๑๙๔	๒๐๕	๓๙๙	๑๔๔
๖	นาแสง	๑๐๐	๙๐	๑๙๐	๘๙
๗	นาгим	๒๒๑	๒๔๔	๔๖๕	๑๓๗
๘	ใหม่เตาปูน	๗๖	๖๔	๑๔๐	๔๓
รวมทั้งสิ้น		๒,๓๔๑	๒,๒๘๖	๔,๖๒๗	๑,๕๙๙

(ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

ข้อมูลเปรียบเทียบประชากรย้อนหลัง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พ.ศ. ๒๕๖๑			พ.ศ. ๒๕๖๒			พ.ศ. ๒๕๖๓		
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๑	หาดปู่ดำ	๔๐๘	๔๓๐	๘๓๘	๔๑๒	๔๒๓	๘๓๕	๔๑๓	๔๑๕	๘๒๘
๒	แม่ไฮ	๓๒๗	๓๐๖	๖๓๓	๓๒๐	๓๐๕	๖๒๕	๓๑๖	๓๐๗	๖๒๓
๓	นาแก้วตะวันออก	๗๙๖	๗๗๒	๑,๕๖๘	๗๘๙	๗๖๖	๑,๕๕๕	๗๙๑	๗๕๙	๑,๕๕๐
๔	เกาะยะ-แม่หยวก	๒๒๓	๑๙๖	๔๑๙	๒๒๖	๑๙๘	๔๒๔	๒๒๗	๑๙๖	๔๒๓
๕	สองแควพัฒนา	๑๙๓	๒๑๑	๔๐๔	๑๙๗	๒๐๖	๔๐๓	๑๙๘	๒๐๗	๔๐๕
๖	นาแสง	๙๒	๙๖	๑๘๘	๙๖	๙๓	๑๘๙	๑๐๐	๙๑	๑๙๑
๗	นาгим	๒๒๙	๒๕๑	๔๘๐	๒๒๘	๒๕๓	๔๘๑	๒๒๔	๒๔๗	๔๗๑
๘	ใหม่เตาปูน	๗๖	๖๕	๑๔๑	๗๗	๖๔	๑๔๑	๗๖	๖๔	๑๔๐
รวมทั้งสิ้น		๒,๓๔๔	๒,๓๒๗	๔,๖๗๑	๒,๓๔๕	๒,๓๐๘	๔,๖๕๓	๒,๓๔๕	๒,๒๘๖	๔,๖๓๑

(ข้อมูลจากทะเบียนอำเภอเกาะคา พ.ศ.

๒๕๖๔)

๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

รายการ	จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ		รวม
	ชาย	หญิง	
น้อยกว่า ๑ ปี	๑๒	๑๓	๒๕
๑ - ๑๐ ปี	๑๖๙	๑๖๙	๓๓๘
๑๑ - ๒๐ ปี	๒๔๑	๒๐๑	๔๔๒
๒๑ - ๓๐ ปี	๓๓๓	๒๕๕	๕๘๘
๓๑ - ๔๐ ปี	๓๓๕	๒๘๘	๖๒๓
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๔๘	๓๕๔	๗๐๒
๕๑ - ๖๐ ปี	๓๘๐	๔๐๐	๗๘๐
๖๑ - ๗๐ ปี	๓๒๐	๓๓๘	๖๕๘
๗๑ - ๘๐ ปี	๑๔๓	๑๗๐	๓๑๓
๘๑ - ๙๐ ปี	๕๔	๘๔	๑๓๘
๙๑ - ๑๐๐ ปี	๖	๑๔	๒๐
รวมทั้งสิ้น	๒,๓๔๑	๒,๒๘๖	๔,๖๒๗

(ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

(๔) สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

- มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านแม่ไฮ มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๔ คน และครู จำนวน ๒ คน
- มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน ๒ แห่ง คือ โรงเรียนวัดหาดปู้ด้าย ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑, โรงเรียนวัดนาแก้วตะวันออก ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓
- มีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ๑ แห่ง คือ โรงเรียนวัดนาแก้ว ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓
- มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านจำนวน ๘ แห่ง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑-๘
- มีศูนย์การศึกษานอกระบบตามอัธยาศัยตำบลนาแสง จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒

๒) สาธารณสุข

การสาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง ตั้งอยู่บ้านหาดปู้ด้าย หมู่ที่ ๑ และบ้านนาแสง หมู่ที่ ๖ และในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีขยะประมาณ วันละ ๑.๕ ตัน หรือ ๑๓.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน รถยนต์ที่ใช้จัดเก็บ มีจำนวน ๑ คัน คือ ชนิดเปิดข้างเทท้าย จำนวน ๑ คัน ขยะที่จัดเก็บได้ กำจัดโดยวิธีฝังกลบ อย่างถูกสุขลักษณะ มีพนักงานขับรถขยะจำนวน ๑ คน และพนักงานประจำรถเก็บขยะจำนวน ๒ คน รวมเป็นจำนวน ๓ คน

๓) อาชญากรรม

ตำบลนาแสงอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจอำเภอเกาะคา ประกอบด้วยแต่ละหมู่บ้านมีชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทราบอยู่ตลอดเวลาทำให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย

๔) ยาเสพติด

ตำบลนาแสง ประชากรส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ และพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจอำเภอเกาะคา คอยสอดส่องดูแลและหาเบาะแสผู้กระทำความผิดอยู่เป็นประจำ ประกอบด้วยแต่ละหมู่บ้านมีชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทราบอยู่ตลอดเวลาทำให้ปัญหายาเสพติดเบาบางลงตามลำดับ

๕) การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๑๕๑ ราย, เบี้ยยังชีพผู้พิการ จำนวน ๒๕๗ คน และเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑๘ คน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

การคมนาคม ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีการคมนาคมภายในตำบลและระหว่างตำบลโดยมีถนน พหลโยธิน เชื่อมต่อดำบลวังพร้าว ซึ่งผ่านหมู่ที่ ๕, ๔, ๓, ๒, ๗ และ ๑ ไปสู่อถนนทางหลวงหมายเลข ๑ ลำปาง-กรุงเทพ และถนน รพช. หมายเลข ๑๑๐๓๓ (บ้านนาแก้วตะวันตก-บ้านหาดปูด้าย) เป็นถนนลาดยางสภาพดี

การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านมีลักษณะเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและไม่ไผ่ ถนนลาดยาง และถนนลูกรัง การคมนาคมภายในหมู่บ้านยังไม่สะดวก ถนนส่วนใหญ่เล็กและแคบบางส่วนสภาพผิวทางชำรุดเสียหาย บางหมู่บ้านยังเป็นลูกรังและถนนมีไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ซึ่งการคมนาคมต่าง ๆ สามารถแยกได้ดังนี้

ถนนลาดยาง	๔๙	สาย
ถนนคอนกรีต	๑๕๒	สาย
ถนนลูกรัง/ดิน	๓๙	สาย

๒) การไฟฟ้า

มีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเกาะคา ดังนี้

- ไฟฟ้า ๘ หมู่บ้าน
- ไฟฟ้าสาธารณะ ๔๒๔ จุด

๓) การประปา

- ระบบประปาหมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน ๘ แห่ง

๔) โทรศัพท์

ในเขตตำบลนาแสง มีการสื่อสารที่สำคัญ ได้แก่ โทรศัพท์บ้าน และโทรศัพท์เคลื่อนที่

- การโทรคมนาคม

- มีสถานีโทรคมนาคม/สถานีทวนสัญญาณ ๘ แห่ง

๕) ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

- ไม่มี

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๑) การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการเพาะปลูก ได้แก่ ข้าว ลำไย ส้มโอ มะขาม และพืชผักสวนครัวต่าง ๆ การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ โดยมีการเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ และแบบฟาร์มปิด

ส่วนการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรม จะเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิต ได้แก่ โรงสีข้าว โรงงานเฟอร์นิเจอร์ โรงงานกระดาษ โรงงานน้ำตาล

นอกจากนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง โดยเฉพาะบ้านหาดปู่ดำ ยังมีอาชีพหาของป่าขาย เช่น เห็ด หน่อไม้ ไข่มดแดง เป็นต้น

มีตลาดภายในชุมชนจำนวน ๒ แห่ง ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๓ การจัดการบริการตลาดสดในชุมชน

๒) การประมง

ไม่มีทำการประมง

๓) การปศุสัตว์

ประชากรมีการเลี้ยงไก่ สุกร โค กระบือ

๔) การบริการ

มีบริการรับจ่ายค่าสาธารณูปโภค เช่น รับจ่ายค่าไฟฟ้า เป็นต้น

๕) การท่องเที่ยว

มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน ได้แก่ วัดนาแสง มีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงาม และวัดนาภิรมย์ มีโบสถ์ไม้สักแกะสลักที่งดงาม วัดแม่เฒ่า มีหอระฆังที่ทำด้วยไม้สักทองทั้งหลัง

๖) อุตสาหกรรม

บริษัท ซีพีเอฟ ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

บริษัท สามารถคอนสตรัคชั่น จำกัด (โรงงานผสมแอสฟัลต์ติก)

บริษัท สหโคเจนกรีน จำกัด (ผลิตเชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด)

บริษัท เคมีตรอน จำกัด (สะสมเคมี)

๗) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ
หน่วยธุรกิจในพื้นที่ อบต.นาแสง

การพาณิชย์	หมู่ที่ ๑	หมู่ที่ ๒	หมู่ที่ ๓	หมู่ที่ ๔	หมู่ที่ ๕	หมู่ที่ ๖	หมู่ที่ ๗	หมู่ที่ ๘	รวม
ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
เย็บถุงกระสอบ	-	๑	-	-	-	-	-	-	๑
อู่ซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	๑	-	๑	-	-	-	-	-	๒
อู่ซ่อมรถยนต์	-	๑	-	-	-	-	-	-	๑
ร้านวัสดุก่อสร้าง	-	-	๑	๑	-	-	๑	-	๓
โรงงานกระชายดำ	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
ร้านจำหน่ายหินขัด	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
โรงสีข้าว	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๒
ร้านค้าขายของชำ	๖	๕	๑๗	๒	๓	๑	๕	-	๓๙
ปั้มน้ำมัน(หลอด)	๓	-	๓	๑	-	-	-	-	๗
ร้านก๋วยเตี๋ยว	๒	-	๓	๒	๒	-	๑	-	๑๐
ร้านกาแฟ	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑
อาหารตามสั่ง/ คาราโอเกะ	-	๒	๑	-	-	๑	๑	-	๕
น้ำมันหยอดเหรียญ	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๓
ร้านเสริมสวย	-	๑	-	-	-	-	-	-	๑
โรงงานน้ำดื่ม	๑	-	-	-	๑	-	-	-	๒
โรงเหล้า	-	-	๑	-	๑	-	-	-	๒
สะสมซีเมนต์	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑
โรงพิมพ์ (นาแก้วการพิมพ์)	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
โรงงานทำเฟอร์นิเจอร์	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑
ร้านขายเฟอร์นิเจอร์	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
ฟาร์มเลี้ยงหมู	๔	๑	๕	๒	-	-	๑	-	๑๓
ฟาร์มเลี้ยงไก่	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
เสาสัญญาณโทรศัพท์	๔	-	๔	-	-	-	-	-	๘
สะสมทราย	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
ที่พัก	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๒
โรงชำแหละไก่	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
โรงสะสมเคมี	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
โรงผลิตเชื้อเพลิงชีวมวล	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
โรงงานผสมแอสฟัลต์ติก	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
โรงฟักกรด/ล้างรถ ซีพี	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
รวมทั้งสิ้น	๒๔	๑๑	๔๒	๑๐	๑๔	๓	๑๑	๐	๑๐๕

(ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔)

๘) แรงงาน

ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาแสง

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถานในเขตตำบลนาแสง ดังนี้

- วัด จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่

๑. วัดหาดปูด้าย	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑
๒. วัดแม่ไฮ	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒
๓. วัดนาแก้วตะวันออก	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓
๔. วัดสุวรรณาราม	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๔
๕. วัดม่อนเจดีย์ชัย	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๕
๖. วัดนาแสง	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๖
๗. วัดนาгим	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๗
๘. วัดใหม่เตาปูน	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๘

๒) ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลนาแสง มีงานประเพณีที่สำคัญ ประกอบด้วย งานประเพณีแห่ไม้ค้ำศรี, งานประเพณีสงกรานต์ พระธาตุ, ประเพณีลอยกระทง และประเพณีสงกรานต์

๓) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญในตำบลนาแสง มีดังนี้

หมู่ ๑ จักสาน ผ้าทอ

หมู่ ๒ ตะกร้าพลาสติก

หมู่ ๓ สุ่มไก่ ตีมีด กระชังใส่ปลา ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว หนังสือไม้ไผ่

หมู่ ๔ จักสานตะกร้าไม้ไผ่ การรักษาแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน

หมู่ ๖ การทำไม้กวาดทางมะพร้าว (นายทรง ราชจริต)

หมู่ ๗ บายศรีใบตอง ด้ายผางประทีป

หมู่ ๘ การรักษาแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน (นายจรัส บุญประเสริฐ)

จักสานสุ่มไก่ (นายวินัย ต๊ะโน)

จักสานตะกร้าไม้ไผ่ (นายอำนาจ บุญประเสริฐ)

๔) OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

บ้านหาดปูด้าย หมู่ที่ ๑ มีผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ แหนม ยาดม ยาหม่อง ผ้าทอ กระเป๋าผ้า

บ้านแม่ไฮ หมู่ที่ ๒ มีผลิตภัณฑ์จักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก (OTOP)

บ้านนาแก้วตะวันออก หมู่ที่ ๓ มีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากกะลา

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) น้ำ

น้ำที่ประชาชนในตำบลนาแสง ใช้สำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร มีดังนี้

๑. แม่น้ำ จำนวน ๑ สาย คือ แม่น้ำวัง

๒. สระเก็บน้ำสาธารณประโยชน์

๓. ห้วย ประกอบด้วย ห้วยแม่ไฮ ห้วยแม่ปัด ห้วยแม่ติ่ม ห้วยค่า

๔. อ่างเก็บน้ำ ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำแม่ไฮ อ่างเก็บน้ำห้วยแม่ติ่ม อ่างเก็บน้ำห้วยตองสู้อ่างเก็บน้ำแม่ปัด

น้ำแม่ปัด

๒) ป่าไม้

ในเขตพื้นที่ตำบลนาแสง มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๘๓.๐๐ ไร่

๓) ภูเขา

ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ

๔) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ได้แก่ แม่น้ำ

ลำห้วย หนองน้ำ อ่างน้ำ สระน้ำ

(๙) ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร

หมู่	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	พืชเศรษฐกิจ					ไม้ผล				พืชผัก/สมุนไพร	พื้นที่การเกษตรทั้งหมด
		ข้าว	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	มันสำปะหลัง	ยางพารา	ปาล์มน้ำมัน	ลำไย	ส้มโอ	มะม่วง	กล้วย		
๑	๑๕๔	๗๙๕	๓๐๗	๔๔๖	๐	๐	๒	๐	๐	๐	๐	๑,๕๕๐
๒	๗๒	๒๘๕	๐	๑๘	๒๘	๐	๘	๘	๐	๐	๐	๓๔๗
๓	๑๕๐	๖๕๙	๓๘	๒๖๓	๐	๙๒	๓๗๓	๐	๐	๐	๐	๑,๔๒๕
๔	๖๐	๓๒๙	๒	๐	๖	๐	๔	๒	๐	๐	๐	๓๔๓
๕	๘๖	๔๕๔	๐	๓	๐	๒	๔	๐	๐	๐	๒	๔๖๕
๖	๓๐	๑๒๒	๐	๐	๐	๑	๔	๑	๐	๐	๐	๑๒๘
๗	๕๙	๒๒๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๒๙
๘	๒๐	๘๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๘๑
รวม	๖๓๑	๒,๙๕๔	๓๔๗	๗๓๐	๓๔	๙๕	๓๙๕	๑๑	๐	๐	๒	๔,๕๖๘

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยนโยบายนโยบายรัฐบาล ๑๑ ข้อ ประเด็นปฏิรูปของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ๑๑ ด้าน และประเด็นปฏิรูปของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๓๖ กิจกรรมมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาลและกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ ต่อไป

พร้อมนี้มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งมีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธานมีเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นรองประธานกรรมการทำหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ที่ต้องเชื่อมโยงกับกรอบการปฏิรูปทั้ง ๑๑ ด้านตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติและกรอบแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๑. ความมั่นคง

๑.๑) การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง

๑.๒) ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓) สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

๑.๔) ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน

๑.๕) ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑) ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒) เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓) ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑) การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒) การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนร่วม

๓.๓) มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๓.๔) ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทยสังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรมประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

(๑.๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑.๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(๑.๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๑.๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๑.๕) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(๑.๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศและกองทัพ

(๑.๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ

(๑.๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

(๒.๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า เพื่อเป็น ศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จาก ห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

(๒.๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐาน การผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและ อาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและ พัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(๒.๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของ ผู้ประกอบการไทยพัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๒.๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และ พัฒนาคัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการ ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(๒.๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๒.๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศ ในอนุภูมิภาคและนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือ กับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหารสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัย พิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของ ประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่าง ประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

(๓.๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดย พัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

(๓.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓.๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๓.๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

- (๔.๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๔.๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๔.๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔.๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม และทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๔.๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

- (๕.๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๕.๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๕.๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- (๕.๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕.๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๕.๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีกรอบแนวทางที่สำคัญดังนี้

- (๖.๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- (๖.๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๖.๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๖.๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- (๖.๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- (๖.๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๖.๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจาก ๒ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการ เจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผน

ยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มี

คุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ๑๓ ประชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่คืนและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการ ออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัด ภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจ ภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมี เสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิต ภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความ ร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถใน การแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาค การเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การ ท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบ เศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การ บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรร งบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพ ของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอด ความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วาง อนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การ ลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความ หลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่ม สูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศวิ ความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการ รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มี ประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบ

นิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทยการพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้

มิได้กระทำความผิดแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งอาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม ได้การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนา

กลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มี บทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทาง การพัฒนา นวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้าน บุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับ ความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทย ต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นใน ระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขต เมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมือง น่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาใน กรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสใน การเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีก ด้วยดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม มากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจ หลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้น นำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วน ร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พหุพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ ของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยาย ความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจาก การดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุน ที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย ไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้ง ประเทศนอกภูมิภาคดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมี การพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออกเฉียง และ

เอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓) แผนพัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่าง ยั่งยืน

๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน สู่อุตสาหกรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ทุกถิ่นที่” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการฟื้นฟูและอนุรักษ์แบบองค์รวม เพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศที่สวยงาม มีเสน่ห์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการให้โดดเด่นและมีคุณค่า มุ่งเน้นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ หัตถ์สร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับการพัฒนาการค้าการลงทุน มุ่งเน้นอุตสาหกรรมสุขภาพ อุตสาหกรรมจัดการประชุมและนิทรรศการ (MICE) อุตสาหกรรมบริการการศึกษา และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๕) แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง

วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง (Vision)

“ลำปางเมืองน่าอยู่ นครแห่งความสุข”

นิยาม : จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยว การค้า การบริการ และการเกษตร และเป็นนครแห่งความสุขด้วยคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ภายใต้การจัดการระบบสวัสดิการทางสังคมก้าวหน้า การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสภาพแวดล้อมที่ดีโดยยึดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเป้าหมายระยะแรกของการพัฒนาที่เน้นการพัฒนาภายใต้แนวคิด “ชุมชนวิถีพอเพียง เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์” และระยะที่สอง พัฒนาไปสู่ เมืองวัฒนธรรมที่มีความทันสมัย พัฒนابนฐานของทุนทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น เพื่อศักยภาพและขีดความสามารถสู่การแข่งขันในตลาดโลก Local to Global

พันธกิจ

๑. สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภายในจังหวัด ให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๒. พัฒนาระดับขีดความสามารถในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและตลาดโลก
๓. ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนทั้งภาคผลิตภาคบริการและพาณิชย์กรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๔. ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปคุณภาพสากลสร้างมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ
๕. กำหนดนโยบายจัดทำแผนงานเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างทางกายภาพบุคลากรและการบริหารจัดการในการพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดให้เป็นศูนย์กระจายสินค้าที่ได้มาตรฐาน
๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมลำปางให้มีความเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น และถิ่นกำเนิดตามวิถีลำปางโดยดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๗. เสริมสร้างพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาชีวิตทรัพย์สินและความมั่นคงของคนในจังหวัด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงตลอดจนการเฝ้าระวังและป้องกันภัยในชุมชน
๘. สนับสนุนส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในส่วนสังคมมีการดำเนินงานการบริหารจัดการในทุกระดับให้โปร่งใสและเป็นธรรมภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าการลงทุนและการเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของพื้นที่และแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการเสริมสร้างอาชีพสนองต่อความต้องการของตลาด
๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดลำปางทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ในด้านการพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เพื่อเสริมสร้างจังหวัดลำปางให้เป็นสังคมที่มั่นคง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ภายใต้กลไกเชื่อมโยงประสานความสัมพันธ์ปรองดองที่มีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ สุวีถีการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนของประชาชนและคุณภาพที่ดีของสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาและตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดลำปาง

ประเด็นที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์: การพัฒนาสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวครบวงจรบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่มีความโดดเด่นและมีคุณภาพสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการบริหารจัดการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูแหล่งน้ำท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน
๕. การพัฒนาและบริการให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
๖. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๗. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ประเด็นที่ ๒ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และแปรรูปเกษตร

เป้าประสงค์: เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพมาตรฐานโดดเด่นของภาคเหนือและของประเทศ

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นโดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ การปฏิรูปที่ดิน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. พัฒนาเกษตร สถาบันเกษตรกร เครือข่ายผู้ผลิตและชุมชน ให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสามารถหาปัจจัยการผลิตในราคาที่เหมาะสม สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีความโดดเด่นได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาปรับมาใช้ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิต ทางการเกษตรให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. ส่งเสริมการตลาดและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าที่ได้มาตรฐานรวมถึงประชาสัมพันธ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. อัตราเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัด ร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม (พืชอาหาร ข้าว ปศุสัตว์ และประมง) และผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน เช่น GAP/Safety Level/เกษตรอินทรีย์/PGS/GMP เป็นต้น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. จำนวนชนิดสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีความโดดเด่น ไม่น้อยกว่า ๒ ชนิดสินค้า

ประเด็นที่ ๓ สินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน จากฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์: เป็นแหล่งผลิตสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ จากทุนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการเป็นจุดเชื่อมโยง โลจิสติกส์ของภาคเหนือ ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างพัฒนาและเชื่อมโยง โครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค ระบบการขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อปัจจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในด้านการประกอบธุรกิจ ด้านการพัฒนากระบวนการผลิตการบริหารจัดการ การตลาดและการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการออกแบบ เพื่อผลิตสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน บนฐานรากของความรู้สมัยใหม่และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งระดับในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. ร้อยละของผู้ประกอบที่ยื่นคำขอที่ผ่านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ (มผช.) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการในพื้นที่ต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี

ประเด็นที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์: ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินมีการบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกมิติ
๒. เสริมสร้างและยกระดับความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน

ให้สามารถดำรงชีวิต ตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. บูรณาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและพัฒนาระบบการเฝ้าตรวจ

๔. เสริมสร้างศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมในการ

บริหารจัดการสาธารณภัย

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๖๐

๒. ประชาชนกลุ่มเปราะบางได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและทักษะชีวิตให้มีความเข้มแข็งร้อยละ ๗๐

๓. ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๒๐ (ลดลงจากปี ๒๕๖๒)

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ต่อปี

๕. ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ลดลง ๕,๐๐๐ ตัน ต่อปี

๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง

วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปางเป็นองค์กรแห่งความสุข”

องค์กรแห่งความสุข หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีบุคลากรมีความรู้ความสามารถ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยใช้หลักกฎหมายหลักธรรมมาภิบาล หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน หลักบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน การเชื่อมโยง การประสานแผนงาน/โครงการ การบริหารงานที่ควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์/ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะอย่างทั่วถึง ภายใต้ความเป็นกลาง ความเสมอภาค เป็นธรรมและเป็นสังคมแห่งความสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้

๑.๑ การก่อสร้าง/การปรับปรุง/การบำรุงรักษาถนน สะพาน และการบำรุงสายทางอื่น

๑.๒ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๓ การไฟฟ้าสาธารณะ

๑.๔ การวางผังเมือง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้

๒.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ อนุรักษ์ การฟื้นฟู การเฝ้าระวังและการป้องกัน/การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้

๓.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๓.๒ การศึกษา

๓.๓ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๔ การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

- ๓.๕ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้
 - ๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
 - ๔.๕ การส่งเสริมการค้าและการใช้สินค้าท้องถิ่น
 - ๔.๖ การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้
 - ๕.๑ การพัฒนาบุคลากร
 - ๕.๒ การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
 - ๕.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง

๑) วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รักษาประเพณี ชีวีมีสุข”

๒) ยุทธศาสตร์

- ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) ด้านการพัฒนาสังคม
- ๔) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ๕) ด้านการบริหาร และพัฒนาองค์กร

๓) เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมาตรฐาน
- ๒) ตำบลนาแสงมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔) ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
- ๕) อบต.นาแสง เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๔) ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละการก่อสร้างเป็นไปตามแบบแปลน/รูปแบบรายการ
- ๒) ร้อยละสิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ๓) ร้อยละพื้นที่ที่ไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุม
- ๔) ร้อยละของประชาชนที่มีจิตสำนึกและมีความตระหนักรู้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ร้อยละของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมได้มาตรฐาน
- ๖) ร้อยละของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการพัฒนา
- ๗) ร้อยละของจำนวนประชาชนตำบลนาแสงที่ได้รับการศึกษา
- ๘) ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิ

ปัญหาท้องถิ่น

- ๙) ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพดี
- ๑๐) จำนวนชุมชนที่มีความเข้มแข็ง
- ๑๑) ร้อยละของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้
- ๑๒) ร้อยละของครัวเรือนยากจน
- ๑๓) ร้อยละของสินค้าท้องถิ่นได้กระจายภายในท้องถิ่น
- ๑๔) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม
- ๑๕) ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
- ๑๖) ร้อยละเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน

๕) ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมาตรฐานเพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๓) ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔) ร้อยละของประชาชนที่มีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
- ๕) ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
- ๖) ร้อยละเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานที่เอื้อต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้

๖) กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยกลยุทธ์
 - ๑.๑) ด้านการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษา ถนน รางระบายน้ำ ท่อ และสะพาน
 - ๑.๒) ด้านการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และพัฒนาแหล่งน้ำการเกษตร
 - ๑.๓) ด้านการไฟฟ้าสาธารณะ
 - ๑.๔) ด้านการติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซม สัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง
๒. ยุทธศาสตร์ที่ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยกลยุทธ์
 - ๒.๑) ด้านการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๒.๒) ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ฝังระวาง และการป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์
 - ๓.๑) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
 - ๓.๒) ด้านการศึกษา
 - ๓.๓) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๓.๔) ด้านการป้องกันรักษาและส่งเสริมอนามัยของประชาชน
 - ๓.๕) ด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
 - ๓.๖) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบด้วยกลยุทธ์

- ๔.๑) ด้านการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- ๔.๒) ด้านการส่งเสริมการตลาดและการใช้สินค้าท้องถิ่น
- ๔.๓) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร และพัฒนาองค์กร ประกอบด้วยกลยุทธ์

- ๕.๑) ด้านการพัฒนาบุคลากร และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๕.๒) ด้านการปรับปรุง การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) ประชาชนได้รับการพัฒนาและตอบสนองปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างทันท่วงที

๒) ประชาชนต้องได้รับบริการงานด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างครอบคลุม ทัวถึง และได้มาตรฐาน

๓) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างความสุขทั้งกายและใจ ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลนาแสง

๔) พัฒนา และส่งเสริมให้หมู่บ้านชุมชนเกิดความเข้มแข็งต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

๕) พัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานรากด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๖) ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนโดยใช้ทุนของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗) เพิ่มศักยภาพและความสามารถของบุคลากรให้สามารถบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้ครอบคลุมและทั่วถึง

๘) พัฒนาระบบธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์กร

๘) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาโดยรวมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในชาติ การพัฒนาในระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ โดยเฉพาะการพัฒนาในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ไม่เป็นการดำเนินการที่ต่างคนต่างคิด ต่างทำ แต่อย่างไรก็ดีทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความอิสระในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณแต่ควรคำนึงถึงบริบท และทิศทางการพัฒนาของคนทั้งชาติเป็นสำคัญด้วย การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศไทย จะต้องอาศัยข้อมูลในการวิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสองระดับคือ ระดับที่ ๑ ข้อมูลจากบนลงล่าง (top down) คือเกิดความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง กรอบยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดลำปาง นโยบายของทางผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง นโยบายนายอำเภอเกาะคา นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ระดับที่ ๒ ข้อมูลจากล่างขึ้นบน (bottom up) โดยมีการเก็บข้อมูลจากแผนหมู่บ้าน/ชุมชน ปัญหาความต้องการของประชาชนในการประชาคมท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ความเห็นจากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น ความเชื่อมโยงในภาพรวมของในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น คือการมุ่งสร้างสังคมแห่งความสุข เกิดความมั่นคง ยั่งยืน สมดุล ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดำเนินการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคาม หรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง อันเป็นสภาวะภายในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการประเมินสถานภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสงในปัจจุบัน โดยใช้เทคนิค SWOT analysis ในการวิเคราะห์ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ ศักยภาพ SWOT ANALYSIS TECHNIC ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS

๑) การวิเคราะห์ (Swot) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness =W)
๑.ผู้บริหารมีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒. ทำเลที่ตั้งภูมิศาสตร์เหมาะสม สามารถเชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอำเภอเกาะคา/ อำเภอเสริมงาม/ อำเภอเมือง และระหว่างจังหวัดลำปาง	๑.พื้นที่ตำบลนาแสงค่อนข้างกว้าง การบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง ๒.งบประมาณของ อบต.นาแสงมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานได้ทั่วถึงในระยะเวลาอันสั้น ๓. มีบุคลากรด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats =T)
๑. ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อบจ.ลำปาง กรมชลประทาน และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น	๑. ระเบียบ กฎหมาย วิธีปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลง ๒. สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ ทางภาครัฐทำให้งบประมาณอุดหนุนมีการเปลี่ยนแปลง ๓. การบริหารงานของท้องถิ่นมีความเสี่ยงเนื่องจากการตีความของตัวบทกฎหมายของท้องถิ่นและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินบางครั้งมักจะสวนทางกัน

๒) การวิเคราะห์ (Swot) ด้านสิ่งแวดล้อม

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness =W)
๑. ตำบลนาแสงมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโบราณสถานที่น่าสนใจในพื้นที่	๑. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเชิงเขา ๒. แหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและโบราณสถานไม่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์อย่างถูกต้อง

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threat = T)
๑. นโยบายภาครัฐมุ่งเน้นด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่เน้นการท่องเที่ยวเป็นโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่น	๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเริ่มขาดแคลนด้วยภัยธรรมชาติ ๒. ปัญหาหมอกควันไฟ และการลักลอบเผาในที่สาธารณะ

๓) การวิเคราะห์ Swot ด้านสังคม

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. เป็นชุมชนที่เป็นแบบชนบทดั้งเดิมมีความเป็นเครือญาติและมีความเอื้ออาทรต่อกัน ๒. มีวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนาที่งดงาม ๓. เป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อสาธารณภัย เช่น โคลนถล่ม น้ำท่วมขังในเวลานาน	๑. ขาดการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. การย้ายถิ่นของวัยแรงงานทำให้ในชุมชนมีวัยพึ่งพิงเป็นจำนวนมาก

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threat = T)
๑. มีหน่วยงานให้บริการด้านสุขภาพในพื้นที่ เช่น รพ.สต. และ อสม. ๒. มีหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่และที่ใกล้เคียงให้การสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น	๑. สถานการณ์โรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก ไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ โรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

๔) การวิเคราะห์ (Swot) ด้านเศรษฐกิจ

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีพื้นที่การเกษตรค่อนข้างมาก ๒. กลุ่มอาชีพเกิดขึ้นในชุมชน เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ทำจากกะลา กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานด้วยเส้นพลาสติก ๓. มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ทำให้เกิดการจ้างแรงงาน	๑. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๒. ปัญหาความยากจนและคุณภาพชีวิตของประชาชน ๓. การเกษตรขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และไม่ครบวงจร ๔. กลุ่มอาชีพขาดทักษะและฝีมือ ๕. วัยแรงงานออกไปทำงานนอกพื้นที่

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats = T)
๑. มีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านอาชีพ เช่น สนง.การเกษตรอำเภอ ปศุสัตว์ สนง.พัฒนาชุมชน อำเภอเกาะคา เป็นต้น ๒. รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจนและเศรษฐกิจชุมชน/ครัวเรือน	๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๒. ปัญหาเรื่องโรคระบาดในพืช ๓. สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงขึ้น ๔. การเคลื่อนย้ายแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ ภาคการเกษตร ๕. กระแสโลกาภิวัตน์

๕) การวิเคราะห์ Swot ด้านการบริหารและการพัฒนาองค์กร

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ การจัดเก็บรายได้ และยังได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอีกจำนวนหนึ่ง ๒. มีโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานที่ไม่ซับซ้อนทำให้การบริหารงานง่ายและรวดเร็ว	๑. บุคลากรที่มีอยู่ ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยเฉพาะด้านเกษตร ด้านสาธารณสุข ๒. การประสานงานระหว่างส่วนราชการทั้งในพื้นที่ ตำบล อำเภอและจังหวัด ยังขาดประสิทธิภาพ ๓. เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่างๆ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats = T)
๑. มีสถาบันทางการศึกษาที่ให้บริการด้านวิชาแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการฟรี เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๑. มีภารกิจที่พร้อมที่จะถ่ายโอนหลายๆ อย่างที่จะถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปริมาณมากแต่ภารกิจนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีงบประมาณและทรัพยากรบุคคลในการดำเนินการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น
- ๑.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๑.๓ แหล่งน้ำในการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้ง
- ๑.๔ แหล่งน้ำอุปโภค บริโภคยังไม่พอเพียง และไม่ได้มาตรฐาน

๒) ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

- ๒.๑ การกำจัดขยะยังไม่ถูกสุขลักษณะและขาดที่ทิ้งขยะของตำบลที่ได้มาตรฐาน
- ๒.๒ การเผาป่าและพื้นที่การเกษตรของประชาชนทำให้เกิดปัญหาไฟไหม้และมลพิษ

๒.๓ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) ด้านสังคม ประกอบด้วยดังนี้

๓.๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และ ผู้ด้อยโอกาส

๓.๑.๑ ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ

๓.๑.๒ ประชาชนขาดการส่งเสริมความรู้ด้านสาธารณสุข

๓.๑.๓ วิจัยแรงงานออกไปทำงานนอกพื้นที่ และสภาวะการท้องไม่พร้อม ทำให้ทิ้งบุตรไว้กับปู่ย่า ตายายเป็นผู้ดูแล

๓.๒ ด้านการศึกษา

๓.๒.๑ เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน

๓.๒.๒ เด็ก เยาวชน ขาดทักษะและการส่งเสริมในด้าน IT ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต

๓.๓ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๓.๑ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นขาดการฟื้นฟู

๓.๓.๒ ถูกกลืนหายไปให้ความสำคัญ เช่น ดนตรีพื้นบ้าน, สมุนไพรพื้นบ้าน, ข้าวแคบ และ หัตถกรรมต่างๆ

๓.๔ ด้านการป้องกันรักษาและส่งเสริมอนามัยของประชาชน

๓.๔.๑ ชุมชนรอบข้างยังมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ และมีอาณาเขตติดต่อหลายอำเภอ ทำให้มีโอกาสแพร่ระบาดเข้ามายังชุมชน ตำบล

๓.๔.๒ เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด และท้องก่อนวัยอันควร

๓.๕ ด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๕.๑ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๔) ด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันดำเนินการด้านเศรษฐกิจชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

๔.๒ ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ

๔.๓ ขาดความรู้ด้านการตลาด

๔.๔ ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๕) ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

๕.๑ ปริมาณงานมีมากแต่บุคลากรมีไม่เพียงพอ ทำให้การบริการล่าช้า

๕.๒ ขาดอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงาน

๕.๓ กฎหมาย ระเบียบ ที่กำหนดขึ้นบางข้อไม่เอื้ออำนวยให้ อบต.บริหารจัดการได้ มีความซับซ้อนในการทำงาน ทำให้งานล่าช้า

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการ ชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	อบต.นาแสง / อปจ. ลำปาง
		ด้านการ เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการ ชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด	อบต.นาแสง
		ด้านบริการ ชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน		
		ด้านการ เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา แผนงานการเกษตร		
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคม	ด้านบริหาร ทั่วไป	แผนงานการรักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด	อบต.นาแสง
		ด้านบริการ ชุมชนและ สังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ		
		ด้านการ ดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง		

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	ด้านบริการ ชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด	อบต.นาแสง
		ด้านการ เศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร		
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารและ พัฒนาองค์กร	ด้านบริหาร ทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด/ คลัง/ช่าง	อบต.นาแสง
		ด้านการ บริหารชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน		
		ด้านการ เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา		
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๓ สำนัก/ กอง	

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. ข้อมูล สภาพ ทั่วไปและ ข้อมูล พื้นฐาน ขององค์กร ปกครอง ส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารัต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพ ทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการ พัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W- Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therap (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชาธิรัฐ แผนยุทธศาสตร์ ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่จะต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๒) การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ

เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความ
สอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี ไปปฏิบัติใน เชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การ วัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตาม หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี ไปปฏิบัติใน เชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงาน และ ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไข ปัญหาความยากจน หลักปรัชญา	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	

<p>๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ</p>	<p>เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจนมุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ</p>	<p>มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง</p>	<p>สภาพที่ยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี</p>	<p>โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>(๕)</p>	

<p>ประเด็นการพิจารณา</p>	<p>รายละเอียดหลักเกณฑ์</p>	<p>คะแนนเต็ม</p>	<p>คะแนนที่ได้</p>
--------------------------	----------------------------	------------------	--------------------

<p>๕.๖ โครงการมีความสอดคล้อง</p>	<p>โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ</p>	<p>(๕)</p>	<p>๕</p>
<p>๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด</p>	<p>โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน</p>	<p>(๕)</p>	<p>๕</p>
<p>๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ</p>	<p>เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>(๕)</p>	<p>๕</p>
<p>๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย(ผลผลิต)ของโครงการ</p>	<p>งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)</p>	<p>(๕)</p>	<p>๕</p>
<p>๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ</p>	<p>การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์</p>	<p>(๕)</p>	<p>๕</p>

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๓) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๑. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๑.๑ ความสำเร็จการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสงได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ก่อสร้างรางระบายน้ำ ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ ก่อสร้างติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีการดำเนินโครงการฝึกอบรมคัดแยกขยะ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน โครงการฝายชะลอน้ำ มีการจัดกิจกรรม Big Cleaning Day

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม

มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส การศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน มีการดำเนินโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ หรือโรคอุบัติใหม่ โครงการฝึกอบรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสำคัญ โครงการประเพณีต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

มีการจัดโครงการออกร้านงานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช โดยการนำสินค้าท้องถิ่น หรือผลิตภัณฑ์ OTOP ไปจัดแสดงและจำหน่ายในงาน โครงการส่งเสริมอาชีพโดยการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

มีการจัดโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อบต.นาแสง

๑.๒ ความสำเร็จการพัฒนาตามโครงการพัฒนาท้องถิ่น

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสงได้เนินการตามห้วงระยะเวลาปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ แผนงานที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ จำนวน ๑๘๑ โครงการ ได้ดำเนินการ จำนวน ๑๓๙ โครงการ ซึ่งมีโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากสถานการณ์โรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID ๑๙) ส่งผลกระทบทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนงานได้

(๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

(๑) ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารณสุขภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง ภัยน้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับ

เด็ก ๆ โรคพิษสุนัขบ้า โรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาดำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้อีก

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด แต่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด มีแนวทางการป้องกัน โดยการรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ โค สุกร กระบือ ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ
